

N:o 90.

Af Herr **Jöns Persson**: *Om förhöjning af det till utlåning för torrläggning af sankta trakter och uttappning af sjöar utaf Regeringen äskade belopp.*

Ehuru den motion jag under sistlidne riksdag afgaf under N:o 116 afslogs, har det icke afskräckt mig att äfven vid denna riksdag framlemna motion i samma syfte, ty frågan är af stor vigt, och hoppas således att statsmakterna bättre behjerta den hädanefter än hittills. Om den beaktas, kommer det i betydlig mån att bidraga till landets framtida gemensamma välstånd. Industrien är visserligen en god näringsgren, om industriidkaren kan fördelaktigt afyttra sina fabricerade varor; men hvar skall man taga medel att köpa för? Af de växter jordbruket framalstrar finner man medlen, hoppas alltså att vi äro ense derom att jordbruket är vår modernäring och således väl förtjenar att omhuldas.

Jernvägar hafva under senare tider i mängd blifvit anlagda, hvilka i sin mån påskyndat skogssköfving; äfven detta uppmanar oss att i rätt tid tänka på jordens uppodling, dels för att uppmuntra den enskilde individen till att nedlägga något af kapitalet, som erhållits för afbrukad värdefull skog och dels för att vid minskad transport af skogsprodukter annat må blifva att frakta, så att jernvägarne må kunna uppehålla sig.

I mångfaldiga trakter finnes en betydlig mängd vattensjuk jord, af hvilken liten och dels ingen afkastning erhålles i dess nuvarande skick. Ja, jag känner specielt många hemman, som hafva hundratals tunnland jord, som icke gifver någon afkastning, men kunde, om den torrlades och förståndigt odlades, gifva härliga skördar; äfven om de sankta trakterna torrlades, kommo de frostsador, som annars så ofta inträffa

å den redan nu odlade marken, att betydligt minskas. Äfvenledes finnes en mängd mindre insjöar, som med stor fördel kunde uttappas, men efter gjord undersökning och upprättadt kostnadsförslag hafva farhågor för medels anskaffande hållit arbetets verkställighet tillbaka.

Af de skäl jag anført hoppas jag att hvar och en, som vill tänka på landets framtida välstånd i allmänhet, finner, att fonden till utlåning för torrläggning af vattensjuk, odlingsbar mark och sjöuttappningar bör betydligt höjas och lånen utlemnas för billigare vilkor. Min åsigt är fortfarande den, att de medel, som inflyta för mindre boställens försäljning, kunna icke bättre användas än till förstärkande af fonden för odlingars beredande medels utdikning och torrläggning af sankatrakter.

Ett ytterligare talande skäl för vidtagande af förenämnda åtgärder ligger utan tvifvel deruti, att jernvägsbyggnaders fortsättande i den utsträckning som hittills icke längre kan fortgå; arbetskrafterna måste ledas på andra företag, så framt man icke vill, att våra arbetare skola i förökad grad tvingas att emigrera. Vårt lands yta är så vidsträckt och naturliga tillfällen erbjudas att ett mångdubbelt invånareantal skulle kunna få arbete och utkomst inom landet, om man blott tänkte på vidtagandet af sådana åtgärder, att det möjliggjordes uppodla hvad som är värdt att odlas.

Jag vågar vördsamt yrka,

att Riksdagen beslutar höja det af regeringen begärda utlåningsbeloppet för torrläggning af sankatrakter och urtappning af sjöar från 100,000 kronor till 400,000 kronor för år 1882 samt att utlåningsvilkoren förbättras sålunda att 1 procents billigare ränta och amortering medgifves.

Om remiss häraf till Stats-Utskottet anhålles vördsammast.

Stockholm den 27 Januari 1881.

Jöns Persson.

Häruti instämmer:

C. I. Bengtsson.
